

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายกรณีคนต่างด้าวเข้ามาดำเนินกิจกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนในประเทศไทย

กรมการจัดหางานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๓๐๒/๒๕๕๑๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติในคราวการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหารือกับกรมการจัดหางาน กรณีคนต่างด้าวเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษ และวิชาการ งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงาน การท่องเที่ยว ในราชอาณาจักรได้โดยไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานและแจ้งการทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหากฎระเบียบที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อคนต่างด้าวเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน ทั้งนี้ ตามผลการประชุมหารือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกับหอการค้าต่างประเทศ ในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

กรมการจัดหางานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประชุมหารือ กรณีดังกล่าวแล้ว เห็นว่า มติคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ งานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงแรงงาน รวมถึง เจตนารมณ์ในการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวในประเทศไทยของพระราชบัญญัติการทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมการจัดหางานพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อกรมการจัดหางานและสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ได้ข้อยุติในความเห็น ทางกฎหมาย ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายได้ปรึกษาหารือปัญหา ทางกฎหมายตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน ตามข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการ กฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป กรมการจัดหางานจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็น ทางกฎหมายในประเด็นดังนี้

๑. กรณีที่คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษและวิชาการ งานอบรมและสัมมนา ทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงานการท่องเที่ยว นั้น เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร

๒. การที่คนต่างด้าวเดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ในงานตามข้อ ๑ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน จะได้รับการยกเว้นการจ้างงานอันจำเป็น และเร่งด่วนได้หรือไม่ อย่างไร

๓. กรณีดังกล่าวถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในกิจการอื่นของคนต่างด้าวในราชอาณาจักรที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการจัดหางาน โดยมีผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการจัดหางาน) และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษและวิชาการ งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงานการท่องเที่ยว นั้น เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อพิจารณาบทนิยามคำว่า “ทำงาน” ตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้ความหมายไว้ว่า “การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม” ประกอบกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า ด้วยเหตุที่พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ นี้มีขึ้นด้วยวัตถุประสงค์หลักเพื่อคุ้มครองการทำงาน

^๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“ทำงาน” หมายความว่า การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตทำงาน

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอแนะของอธิบดีเพื่อออกใบอนุญาตและปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

ฯลฯ

ฯลฯ

ของคนไทย ดังเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้การกำหนดงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้จะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทยและความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น กฎหมายจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และขอบเขตการทำงานของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการรับจ้างทำงานหรือมาประกอบอาชีพที่มีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในประเทศให้ลดน้อยลง ซึ่งจะมีผลเป็นการแย่งงานคนไทย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) จึงเห็นว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษและวิชาการ งานอบรม และสัมมนาทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงานการท่องเที่ยว นั้น จะเป็นการ “ทำงาน” ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ต้องพิจารณาโดยอาศัยข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาเป็นรายกรณีว่า งานหรือกิจกรรมที่คนต่างด้าวเข้ามาเพื่อทำนั้น มีลักษณะเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดงานนั้นขึ้นโดยใช้กำลังกายหรือความรู้หรือไม่ และต้องมีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในประเทศให้ลดน้อยลง เช่น กรณีงานประชุมหรือสัมมนาหนึ่ง ๆ จะประกอบไปด้วยงานหลายส่วน หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินกิจกรรมในฐานะลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้จัดงานประชุมหรือสัมมนาเพื่อให้เกิดงานประชุมหรือสัมมนา การดำเนินกิจกรรมของคนต่างด้าวนั้นย่อมเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ที่ต้องมาขอรับใบอนุญาต แต่หากคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นเพียงผู้เข้าร่วมงานประชุมหรือสัมมนาโดยมิได้มีส่วนในการจัดให้เกิดงานประชุมหรือสัมมนานั้น ก็ย่อมมิใช่คนต่างด้าวที่ดำเนินกิจกรรมที่เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ กรณีจึงต้องแยกพิจารณาระหว่างกิจกรรมของผู้จัดงานกับผู้เข้าร่วมงาน นอกจากนี้ กิจกรรมที่หรือมาในบางลักษณะเป็นผลสืบเนื่องมาจากการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งนอกจากจะไม่มีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในประเทศลดน้อยลงแล้ว ยังมีผลเป็นการสร้างงานในประเทศด้วย

อนึ่ง แม้ปัจจุบันมาตรา ๔ (๔)^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจบางประการในราชอาณาจักร ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ พ.ศ. ๒๕๒๒^๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๗ งานใดที่คนต่างด้าวอาจทำได้ในท้องที่ใด เมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทยและความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ จะกำหนดให้แตกต่างกันระหว่างคนต่างด้าวทั่วไปกับคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ก็ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการทำงานของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒

^๓ มาตรา ๔ คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักรในลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจที่ผู้นั้นได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร คือ

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

(๔) เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดประชุม การจัดสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการ หรือเพื่อแสดงความเห็นหรือสาธิตในการประชุม สัมมนา หรือนิทรรศการ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ร่วมจัดหรือได้รับทราบ และมีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

^๔ พระราชกฤษฎีกานี้ ออกตามความในมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดประชุม การจัดสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการ หรือเพื่อแสดงความเห็น หรือสาธิตในการประชุม สัมมนา หรือนิทรรศการ ที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ร่วมจัดหรือ ได้รับทราบ และมีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติ การทำงานของคนต่างด้าวฯ แต่ก็จะเป็นการกำหนดเฉพาะกิจกรรมในส่วนที่เป็นการจัดประชุม การจัดสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการ หรือเพื่อแสดงความเห็นหรือสาธิตในการประชุม สัมมนา หรือนิทรรศการ ที่เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ กฎหมายจึงกำหนด ยกเว้นให้ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ

สำหรับกรณีที่มีการกำหนดกิจกรรมตามปัญหาข้อหาหรือไว้เป็นงานอันจำเป็น และเร่งด่วนที่ต้องแจ้งตามระเบียบกรมการจัดหางาน ว่าด้วยการรับแจ้งงานอันจำเป็นและเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๔๖^๕ ข้อ ๔^๖ (ก) (๑) งานประชุม หรือ สัมมนา หรือเยี่ยมชมธุรกิจ และ (๓) งานบรรยายพิเศษ และวิชาการ (ข) (๗) งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค และ (จ) (๑) งานจัดซื้อสินค้า

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔)

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว เฉพาะในฐานะดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลป การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ฯลฯ

ฯลฯ

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๐ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง ของรัฐมนตรีหรืออธิบดี ซึ่งได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และยังมีผล ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือเสมือนเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง ของรัฐมนตรีหรืออธิบดีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

^๕ ปรากฏความในคำปรารภว่า “เพื่อให้การรับแจ้งงานอันจำเป็นและเร่งด่วนของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นไปด้วยความเหมาะสม สะดวก และรวดเร็ว”

^๖ ข้อ ๔ งานอันจำเป็นและเร่งด่วนดังต่อไปนี้ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วน ซึ่งมีระยะการทำงานไม่เกินสิบห้าวัน ให้คนต่างด้าวแจ้งต่ออธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบหนังสือแจ้งการเข้ามาทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามมาตรา ๗ (แบบ ตท. ๑๑) ท้ายระเบียบนี้

(ก) งานบริหารงานและวิชาการ

(๑) งานประชุม หรือ สัมมนา หรือเยี่ยมชมธุรกิจ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) งานบรรยายพิเศษ และวิชาการ

ฯลฯ

ฯลฯ

(มีต่อหน้าถัดไป)

และ (๒) งานประสานงานการท่องเที่ยว เพื่อให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๙^๗ แต่คนต่างด้าวจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า หากกรมการจัดหางานพิจารณาแยกงานในแต่ละกิจกรรมที่ชัดเจนแล้ว ก็สมควรปรับปรุงระเบียบดังกล่าวต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในประเด็นปัญหาข้อหาข้อนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) มีข้อสังเกตว่า การกำหนดบทนิยามคำว่า “ทำงาน” ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ นี้สมควรได้รับการพิจารณาให้มีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากการบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมา ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความต่อไป

ประเด็นที่สอง การที่คนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนในงานตามประเด็นที่หนึ่ง ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน จะได้รับการยกเว้นการจ้างงานอันจำเป็นและเร่งด่วนได้หรือไม่ อย่างไร

เมื่อพิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน จะเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป สำหรับประเด็นนี้จึงต้องพิจารณาก่อนว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ หรือไม่ เพราะหากกิจกรรมดังกล่าวเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ และเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้รับยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจบางประการในราชอาณาจักร ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖)

(ข) งานด้านเทคนิค

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) งานอบรมและสัมมนาทางเทคนิค

ฯลฯ

ฯลฯ

(ค) งานจัดหางานต่างประเทศ

ฯลฯ

ฯลฯ

(ง) งานให้บริการทางกฎหมายหรืองานอรรถคดี

ฯลฯ

ฯลฯ

(จ) งานเบ็ดเตล็ด

(๑) งานจัดซื้อสินค้า

(๒) งานประสานงานการท่องเที่ยว

ฯลฯ

ฯลฯ

(ฉ) งานอื่นที่อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นสมควร

^๗ มาตรา ๙ ห้ามมิให้คนต่างด้าวทำงานใดนอกจากงานตามมาตรา ๗ และได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าวจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

(มีต่อหน้าถัดไป)

แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ แล้ว คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ย่อมต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ ซึ่งหากมิใช่กรณีที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่นตามมาตรา ๑๒^๔ แล้ว กิจกรรมดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๙^๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ ที่บัญญัติห้ามมิให้คนต่างด้าวทำงานใดนอกจากงาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗^๖ และจะทำงานได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าว จะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใด ที่กำหนดให้สามารถยกเว้นการจ้างงานอันจำเป็นและเร่งด่วนได้ ดังนั้น คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามา ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การค้าการลงทุนที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ และเป็นงานอันจำเป็นและเร่งด่วน ที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกิน ๑๕ วัน จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งการทำงาน อันจำเป็นและเร่งด่วนให้นายทะเบียนทราบ โดยไม่อาจได้รับยกเว้นได้

ประเด็นที่สาม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนตามประเด็นที่หนึ่ง ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในกิจการอื่นของคนต่างด้าวในราชอาณาจักร ที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า เมื่อได้ให้รอบการพิจารณาในประเด็น ที่หนึ่งและประเด็นที่สองไว้แล้ว รายละเอียดของแต่ละกิจกรรมหรือกิจกรรมย่อยที่เกี่ยวข้องกับ การค้าการลงทุนตามประเด็นที่หนึ่งจะเข้าลักษณะกิจการอื่นที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๗)

ในการออกใบอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขให้คนต่างด้าวต้องปฏิบัติด้วยก็ได้
ใบอนุญาต การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๑๒ ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายอื่น ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวมีหนังสือแจ้งการอนุญาตนั้น ต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยรายละเอียดที่อธิบดีกำหนดโดยเร็ว

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้คนต่างด้าวนั้นทำงานไปพลางก่อนได้โดยได้รับ ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ จนถึงวันที่นายทะเบียนแจ้งให้มารับใบอนุญาต

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ที่ออกตามมาตรา ๔ (๖)^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ นั้น สมควรที่กรมการจัดหางานจะเสนอรายละเอียดของกิจกรรมหรือกิจกรรมย่อยต่อคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๔๒^{๑๒} เพื่อพิจารณาต่อไป

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

^{๑๑} มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว เฉพาะในฐานะ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลปะ การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๒} มาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ติดตาม ดูแล และประสานการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคนต่างด้าวตามนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๔) กำกับการดำเนินงานของกรมการจัดหางานในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย